

Bilag til Bet. o. Lovf. om Formuestigningsafgift og Stabiliseringslaan.

Om dette foreslaaede Tvangslaan vil jeg sige, at Foreningen ønsker, at de enkelte Obligationer maa kunne handles paa Børsen; det gælder ikke om at binde bestemte Personers Penge, men et vist Pengebeløb. At Tvangslaanet skal forrentes, betragter Foreningen som en given Ting; det bør forrentes straks og ikke først om 5 Aar, og Rentefoden bør sættes saaledes, at Parikurs i Hovedsagen kan holdes.

I denne Forbindelse vil jeg igen henlede Opmærksomheden paa den svenske Præmieobligationsform, der er anvendt paa $\frac{1}{10}$ af hele den svenske Statsgæld. Den giver Staten billige Laan og har en udmærket Evne til at interessere den brede Befolkning; baade fordi den enkelte Obligations Størrelse kun er 50 Kr., og fordi Chancen for Gevinst udøver en betydelig Tiltrækning.

Foreningen er klar over, at store Skatter er nødvendige, saaledes som Forholdene ligger. Men man finder det uforvarligt at opgive et Maal for en Skattelov — her at binde ledige Penge — og saa foreslaa at gøre det paa en saadan Maade, at et blot nogenlunde velbegavet Menneske kan se, at Maalet ikke vil blive naaet, hvis dette Forslag vedtages. Og saa samtidig ved stort Underskud paa det løbende Regnskab og Budget pumpe uhyre Pengesummer ud i Befolkningen.

Foreningen har fra første Færd hævdet, at Forslag om en Lov om en Eengangsskat er et rent socialistisk Forslag, som man med Forbavselse ser forelagt af en Venstregering med Støtte af de borgerlige Partier inden for Rigsdagen.

Udarbejdelse af en rimelig Lov om Eengangsskat vil være meget vanskelig, hvad det forelagte Forslag ogsaa viser.

Jeg gaar ud fra, at de, der gennemfører Loven, tager Konsekvenserne af, at Hensigten ikke naas.

W. Christensen.
